GALERIA SE AMUZĂ!...

Darurile lui Moş Crăciun

Moş Crăciune, moş Crăciune,
Ce tot spui că faci minune,
Că de ziua ta, «Crăciun»
Vii cu tot ce mai bun...
Că în fiecare an
Tu descinzi printr'un burlan
Cu o traistă şi-o desagă
Şi imparţi la lumea 'ntreagă...

*

Personal, eu, Moş Crăciun,
Azi dela obraz ţi-o spun
Că nu cred să fii prea darnic,
Fiindcă-am plâns, mai an, amarnic.
Am pus ghetele'n zadar
Şi nu mi-ai dat nici un dar.
Te respect că eşti bătrân
Nu un «kinder» d'ăla spân,
Ba, din contră, văd că porţi
Barbă mare, de cinci coţi.
Şi de-ai barbă, ce gândeşti?
Ai drept să te bărbiereşti?...
Moş Crăciun, te rog frumos
Anul ăsta fii serios,
Nu ne mai aduce frate
Numai lucruri demodate,
Vechituri d'alea uzate
Şi invenţii perimate
Ce? le-ai luat din cer în rate?...
In ăst an să-aduci din ceruri
Fel de fel de şantecleruri.
Uite, facem şi-o tranzacţie:
Pentru fraţii din redacţie
Să aduci câte un dar
Şi mai practic, şi mai rar.

*

Pentru că e secretar,
Dă-i de pildă lui Ion Vornic
Un stilou şi un ceasornic
Şi-o reţetă de slăbire
Că şi-aşa-i băiat «subţire»
Şi mai dă-i ceva, în fine...
(Să ne pagineze bine!)
Beilis ca să te sărute
Dă-i un match mai «tempo» — iute,
Dă-i lui Jenny — ce canon! —
Să bea vin dintr'un... flacon,
Lui Berariu dă-i discret,
Ca să-i placă, un balet
Şi un supliment cochet:
Ţigări «Virginia» un pachet.
Lui Morţun dă-i altceva,
Oficiali din F. R. A.
Dă-i lui Socaciu, strict,
Garsonieră la District.

Moş Crăciune, — aici insist,
Lui Săvescu că-i turist
Şi încă turist de frunte,
Un boxeur dă-i «cât un munte».
Dă-i lui Lache o duzină
De «concursuri» pe chenzină.
Lui Gherase că e crai,
Un parfum tare să-i dai,
Iar lui Avramescu Jean
Clasamente pe un an.
Pe Ligdopol să-l atingi
Cu-un tricou şi zece mingi,
Pe Ionescu Dem. ferice
Poţi să-l faci cu o elice
Iar lui Hamar, să-i inspiri,
Radio cu multe ştiri.
Cât priveşte subsemnatul
Vreau să fac pe manieratul
Şi fiindcă sunt om de lume
Iţi cer sare pentru glume.

*

Ei, şi-acuma, moş Crăciune
După-atâtea lucruri bune
Fiindcă-ai terminat cu noi
Şi-ai desagii-aproape goi,
Dă sportivilor din ţară
Un sezon de-un an şi-o vară
Footballiştilor adulţi
Dă-le-arbitri cât mai mulţi
Ca să-avem şi noi senzaţii.
Dă-le multe contestaţii,
Deslegări, legitimaţii,
Fete cari cer invitaţii,
Pentru că au şic şi graţii,
Dă-le adunări cu urne,
Dă-le sute de nocturne,
Antrenori cu multe diurne
Şi la matchurile mari
Fă-le oasele mai tari.
Dă rugbyştilor în zori
Patruzeci de spectatori,
Dă-le vlagă şi vigoare
Şi la mâini şi la picioare
Şi'n special la maxilare,
Şi te rog ca în trei zile
(Cea mai mare dintre pile)
Fă-le membrele mobile.

*

Cum? Ce-ai spus, că nu mai dai?...
Păi, te cred: nici nu mai ai...
Insă pentru ce primesc
Dă-mi voie să-ţi mulţumesc,
Drum bun, Moşule'nainte
»Au revoir» şi n'am cuvinte...

Cu gămălie...

După un match plin de «peripeţii», echipa de football «Nihil sine Deo» s'a întors din oraşul X mai puţin validă de cum plecase.

Jucătorii povesteau lucruri cari, numai auzindu-le, îţi făceau părul măciucă.

Un suporter al echipei cu păţania relata aventura, zâmbind:

— Nu vă mai luaţi după zvonuri, frate. Ne-au primit cât se poate de frumos!

— Bine, dragă, dar...

— Nici un «dar»! Am avut o primire atât de frumoasă, încât noi, suporterii, cântam în tribună...

— Cântaţi?!

— Desigur. Cântam «Moartea ne vine dar nu ne pasă».

*

S'a jucat un match de football. Terenul e o băltoacă de sânge, iar tribunele depozite de mâini, maxilare, măsele şi alte organe necesare omului.

Doi inşi cari făceau o vizită de curiozitate la faţa locului, discutau cauzele masacrului.

— Din ce se luară domnule?

— N'a fluerat arbitrul un foult

— Şi pentru asta?...

— Desigur, ce vrei să degenereze jocul?

*

La un match de rugby.

Pe tuşe câţiva jucători cari au «abandonat» stau resemnaţi şi... pansaţi.

— Totuşi jocul e «fair play».

— Eu cred că e mai mult «faire-part».

*

Se joacă un match de hockey între două echipe bucureştene. Pe tuşe, un mic dialog:

— Ce bună-i ghiaţa, ca oglinda!

— Nu cred, că dacă ar fi ca oglinda, s'ar vedea în ea Sandi Botez cum joacă şi ar eşi imediat...

Decalogul footballistului

1. Să nu furi echipamentul şi hainele coechipierilor, pentrucă e imposibil să eşi cu ele din cabină, fără ca să te vadă cineva.

2. Să nu ucizi arbitrul, că se întrerupe jocul.

3. Nu-ţi părăsi clubul pentru altul care nu-ţi dă mai mult.

4. Când joci, nu te gândi la leafă, că vine ea în orice caz.

5. Nu te purta brutal cu adversarul, că poţi să ai ghinion să fie mai voinic ca tine.

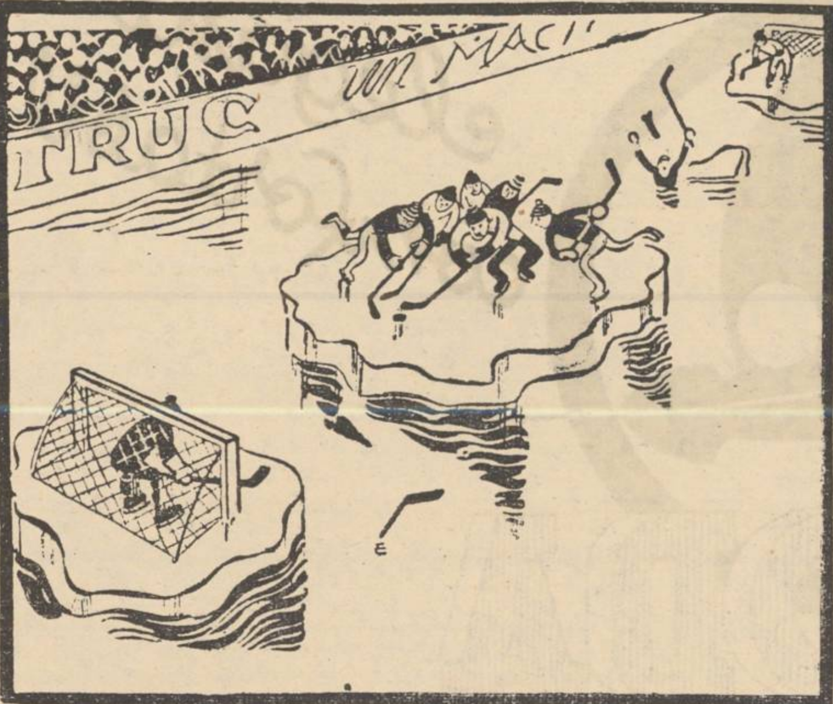
6. Marchează mai multe goaluri decât adversarul. Numai astfel vei câştiga matchul.

7. După match, când eşti încins, nu bea apă rece, că se poate lăsa un banchet cu vin.

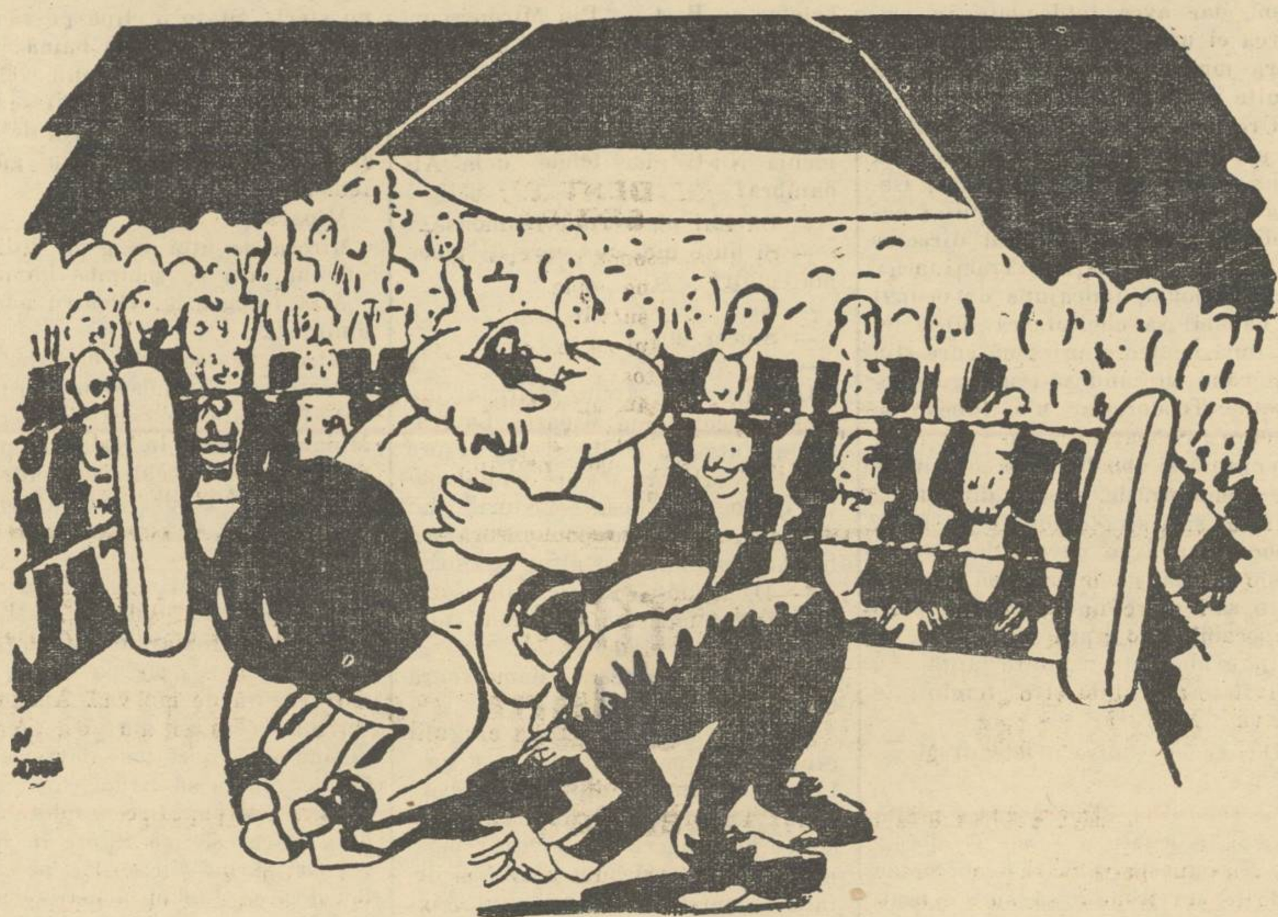
8. Când driblezi un adversar, nu fuma. Nu e sănătos.

9. La poartă nu ezita, fiindcă e mai bine să marchezi, decât să ratezi.

10. Când nu mai poţi să joci football, fă-te antrenor.

...lupta a fost atât de înfierbântată, încât..

— Doamnelor şi domnilo r! Juriul vă roagă stăruit or să păstraţi linişte deoarece ambii adversari au a dormit...

In anul 2937...

Reportaj anticipat

DOUA INTRUNIRI

Eri a avut loc la sediul grupării «Shot la goal» întrunirea conducătorilor de cluburi într'o atmosferă prietenească, de bună camaraderie, ispravnicii cluburilor noastre şi-au jurat credinţă, asigurându-se reciproc de cele mai bune sentimente.

La sfârşit s'a votat o moţiune în care se preconizează mărirea lefurilor jucătorilor şi acordarea de prime chiar în caz de înfrângere.

A doua întrunire au ţinut-o jucătorii de football. Aceştia, foarte indignaţi de acuzaţia că joacă exclusiv pentru bani şi simţindu-se jigniţi cu titulatura de profesionişti, au hotărât ca, pe viitor, să nu mai primească nici un leu leafa lor urmând să rămână în bugetul clubului. Ca o primă reacţiune, mulţi dintre jucători au adus primele pe cari le-au încasat Duminecă, depunându-le în mâinele delegatului, care le va restitui cluburilor respective.

RUGBY

Eri a avut loc la Şosea, matchul de rugby dintre «Cometa» şi «R. C. 14». Pe un teren admirabil, fără nici o piatră şi fără fir de praf, jocul s'a desfăşurat normal, multumind până la exaltare cei 50 000 de spectatori cari luaseră loc cu multe ore înainte de începerea matchului, în vastele şi elegantele tribune.

Matchul a decurs într'o notă de «fair play» care a confirmat impresia bună lăsată în ultimul timp de echipele noastre de rugby.

Păcat că această atmosferă a fost oarecum întunecată de un grav accident: jucătorul Bibilică II a fost călcat pe bătătură. După primele ajutoare, jucătorul a fost pansat şi lăsat în libertate, iar agresorul trimis în faţa Curţii cu juri.

Sperăm că pe viitor asemenea bestialităţi nu vor mai avea loc şi nici doamnele cari vin la sport, nu vor mai avea ocazia să leşine.

Vinovatul, oricare va fi pedeapsa aplicată de Curtea cu juri, trebuie sancţionat de Federaţie, ca pe viitor să nu mai calce pe bătăturile adversarilor.

CROSS-COUNTRY

IN FAŢA UNEI ASISTENŢE DE 100.000 DE SPECTATORI, S'A ALERGAT ERI AL 1846-LEA CROSS-COUNTRY.

JURIUL TECHNIC ŞI JURIUL DE ONOARE AU FOST IN PAR, CU O JUMATATE DE ORA INAINTEA ALERGARII.

CONCURENŢII AU DAT DOVADA DE MARI CALITAŢI, NICI UNUL DIN EI NEGREŞIND PARCURSUL.

O INVENŢIE UTILA

Profesorul Marin Offsidescu, licenţiat al Facultăţii de football din Miami, în trecere prin Capitală, a făcut eri o importantă comunicare la Academia de football.

Intr'o şedinţă plenară, reputatul profesor a vorbit despre noua sa invenţie, care a făcut furori în toată Europa şi peste Ocean, anume: «Maşina de cotonogit sub nasul arbitrului».

După ce a explicat detailat funcţionarea maşinei, însoţind explicaţiile de proecţiuni, profesorul a făcut o demonstraţie practică. Intr'adevăr, maşina a funcţionat admirabil, cotonogind toată asistenţa, fără ca cineva să fi observat o cât de mică mişcare suspectă. Mai mult chiar. Intr'un moment de neatenţe, maşina l-a atins şi pe profesor la fluerul piciorului, în aplauzele delirante ale mulţimii.

Imediat după demonstraţie, profesorul a fost viu felicitat. Toate echipele au comandat câte unsprezece aparate, încât se speră că Duminecă vom avea partide echilibrate şi frumoase.

Echipa «Prima, primissima», ultima clasată din Divizia Naţională A, a comandat câte două aparate de fiecare jucător, ca să poată astfel recupera situaţia în care se află

Publicul, adevăratul public sportiv, care va ţine neapărat să urmărească fazele cotonogirilor, va găsi la cassa de bilete ochelari coloraţi, cu ajutorul cărora va vedea tot ce se va fractura pe teren. Arbitrilor nu li se vor vinde aceşti ochelari, cari sunt brevetaţi chiar de autorul aparatelor.

HIPISM

Pe un timp favorabil, cursele de eri s'au bucurat de o asistenţă numeroasă

Caracteristica reuniunei a fost senzaţionalul eşec al grajdului Benckendorff.

Intr'adevăr dintr'o sută de curse, această formaţiune nu a reuşit săşi adjudece decât nouăzeci şi nouă. D. inginer I. Matak, dându-şi seama că supremaţia acestei formaţiuni e periclitată, a început construirea unui tunel care să lege grajdurile Benckendorff cu cele două Americi. Proectul acesta însă nu va da rezultatele dorite, căci d. Matak nu va putea aduce prea multe elemente, deoarece în boxele grajdului Benckendorff încap cel mult patru milioane de cai.

SINUCIDEREA UNUI ARBITRU

Matchul de football care s'a disputat eri între echipele «Progresul technic» şi «Avântul ştiinţific» a avut un tragic epilog. Iată cum s'au petrecut faptele.

Matchul a început la ora 15, contând pentru Divizia M. Cu o întârziere de 1/5 secundă, arbitrul şi-a făcut apariţia, în costumul alb al nevinovăţiei, fiuerând începutul jocului. Cu o perspicacitate care de altfel se observă la toţi arbitrii, d. Ţignal Vasile observă cele mai mici abateri dela regulament şi sancţionează toate greşelile cu decizii solomoniene. Fiecare fluerătură a d-lui Ţignal a fost subliniată de aplauze prelungite. La pauză a primit un coş cu garoafe, iar în repriza doua publicul i-a aruncat flori.

După match însă, când lumea continua să-l ovaţioneze delirantă pe teren, d. Ţignal în cabină, îşi rupea părul din cap, ţipând disperat:

«Aoleu, am scăpat un offside!»

Delegaţii grupărilor, jucători şi mulţi spectatori încercau să-l consoleze:

— Lasă, domnule Ţignal, nu-i nimic. Nu te prăpădi cu firea. Se întâmplă. Errare humanum est».

Degeaba.

D. Ţignal, după o jumătate oră de groaznice chinuri de conştiinţă, şi-a pus capăt zilelor, înghiţind fluerul de abanos. Ultima suflare a lui Ţignal, a fost un jalnic fluerat.

Toţi jucătorii vor purta doliu un an de zile, iar Duminecă, în memoria celui dispărut, se va păstra o jumătate de oră tăcere.

Mic dicţionar sportiv

Antrenor de hockey = cetăţean canadian, orice vârstă, orice profesie; poate să nu cunoască hockey-ul, dar să fie din Canada..

Anglia = patria footballului.

Arbitru = om ca toţi oamenii, dar cam rar om de omenie; când flueră, te face din om neom; deciziile lui sunt inatacabile, în schimb el personal e foarte des atacat.

Bară = unitate de măsură a ghinionului; ex.: echipa cutare a avut două bare, echipa cutare a avut cinci bare, etc.

Banchet = masă cu multe tacâmuri; nu se sărbătoreşte o victorie, ci se arată jucătorilor cum vor mânca dacă mai câştigă un match.

Curse de cai = cursa pariorilor după câştiguri.

Divizie = categorie de echipe cu o literă în coadă (ex. Divizia A., B., C. etc); începe campionatul cu 12 echipe şi nu se ştie cu câte termină.

Emulaţie = încurajarea unei acţiuni prin diverse mijloace: arbitrilor li se dă un plic, jucătorilor prime iar suporterilor bastoane.

Golf = îmbrăcăminte (costum golf)

Match = încercarea forţelor a doi adversari (sau două echipe) pe un teren de sport; cel mai tare, e dus în triumf — cel mai slab, e dus pe targă.

Oină = sport care începe cu litera *O*.

Puck = jumătatea titlului unei rubrici („Puckul şi crossa").

Quin = cetăţean onorabil, născut în Canada; se citeşte „Chin".

Rugby = joc cu un balon oval şi care durează 90 de minute; cei ce termină jocul se numesc supravieţuitori.

Sport = mişcări pentru întărirea sănătăţii (mişcă din urechi; o scenă mişcătoare, etc.); modă la haine: se îmbracă „sport".

Suporter = spectator care bate arbitrul.

O achitare cu bocluc

Hallul cel mare al federaţiei de football e luminat — cum spun italienii — à giorno. Covoarele roşii cari se întretaie, fotoliile încăpătoare de piele, lampa cu multe becuri suprapuse în straturi despărţite de cristaluri fine, toate acestea dau hallului un aspect măreţ.

Din sala de festivităţi se aude un sgomot. Voci, paşi înfundaţi, registre lovite pe biurou. Comisiunea Superioară de Apel ţine şedinţă...

*

Ilie Castană, jucător de football în echipa «antiia» a clubului «Speranţe deşarte» n'a avut ce face şi, prin vară, s'a răfuit cu Ghiţă Bombistu. O răfuială în toată regula, căci după «micul incident» pe care l-a avut cu Castană, Bombistu a zăcut două luni la spital şi astăzi — vorba lui Castană — merge «foxtrott». Cazul a venit la judecată în faţa forurilor federale, Castană a fost suspendat pe 2 ani şi acum, iată-l plin de speranţe — doar joacă la «Speranţe deşarte» — în faţa Comisiei Superioare de Apel. Adică nu tocmai «în faţa» Comisiei, căci Ilie aşteaptă acum pe sală ca să fie strigat.

Ce-o fi pătimind Ilie, Dumnezeu ştie, dar mari emoţii trebue să aibe, căci fizionomia lui e de cea mai autentică culoare a geloziei.

Nici nu e de mirare că Ilie e ca ceara. El, simplu parlagiu în viaţa de toate zilele, e uluit de fastul acesta, de luminile cari îi scot ochii, de covoarele pe cari calcă prudent, de frică să nu se prăvălească în vreo prăpastie misterioasă...

E galben şi aşteaptă...

*

Un om de serviciu, îmbrăcat în livrea cu fireturi aurite, înalt, cu o barbă mare, albă, a apărut la uşa sălii de şedinţe şi cu o voce de stentor a tunat încăperea: «Ilie Castană!»

Ilie a simţit cum i se moaie genunchii, iar inima, vai! bătea sărmana, parc'ar fi fost după zece reprize de foot-ball.

Mai mult împins, a intrat în sala de şedinţă. In faţa lui, într'o oglindă mare cât tot peretele, a văzut un om galben, palid de emoţie, cu buzele vinete: Ilie Castană, el în persoană, aproape să nu se mai recunoască. In stânga, la fel Ilie. In dreapta, în fund, peste tot, Ilie îşi vedea pretutindeni chipul desfigurat. Multiplicarea aceasta halucinantă, de basm, i-a produs o cascadă de vertigii, cari l-au făcut să fie absent la ce se petrece în sală. Când o voce, ca din altă lume, l-a trezit din această beţie de oglinzi, Ilie, uluit, a îngânat cu voce sugrumată:

— Să trăiţi!..

*

Gravitatea membrilor Comisiunii, prestanţa lor, privirile lor severe, l-au transformat pe Ilie într'un adevărat seismograf.

Se procedează la începerea interogatoriului.

Grefierul, în jachetă neagră şi cu guler «Take Ionescu» pune obişnuitele întrebări:

— Numele?

— Ilie Castană.

— Etatea?

— 24 ani.

— Profesiunea?

— Parlagiu...

Procedura fiind complectă, preşedintele dă cuvântul d-lui procuror, care cu o voce marţială îşi începe rechizitoriul:

— Domnule preşedinte, domnilor membri. Avem în faţa noastră cel mai tipic caz de jucător lombrozian. Priviţi-l: fruntea mică, ochii înfundaţi, maxilare uriaşe. Ei bine, acest individ cu instincte bestiale, acest monstru, a încercat să transfome în acea Duminică, câmpul de joc în abator.

— Duminică n'avem abator! — şopteşte Ilie ca din vis.

— Trebue înfrânaţi odată pentru totdeauna aceşti «chirurgi la drumul mare», cum plastic i-a denumit un gazetar, cari nu pot concepe ca un adversar să părăsească terenul în cea mai perfectă integritate corporală. Nu mai departe, cazul în speţă. Ghiţă Bombistu, intrat pe teren, cum spune poporul «sănătos tun», a ajuns în cabină invalid, cu un singur picior. De azi înainte el nu va fi decât un biet schiop. E oribil. Un picior, d-lor, e tot atât de scump ca şi un ochiu, e tot atât de scump...

— Mai scumpe sunt momiţele,... — intervine, specialist, Ilie, care între timp s'a mai obişnuit cu atmosfera şi a prins puţin curaj.

— ...De aceea, domnule preşedinte şi domnilor membri, cer ca mârşava faptă a numitului Ilie să fie pedepsită exemplar, pentru ca astfel să preîntâmpinăm alte sălbăticii. Vă rog să-i daţi maximum de pedeapsă, căci altfel, mâine îl veţi vedea pe Castană cu mâinile mânjite de sânge...

— Lăsaţi, n'aveţi grije, că mă spăl eu când plec dela abator...

După acest aspru rechizitoriu, care a creiat o atmosefră complect ostilă bietului Ilie Castană, apărarea are cuvântul.

— Domnule Preşedinte, Domnilor membri. Misiunea mea e foarte uşoară, întrucât Ilie Castană este la prima abatere, având un trecut din cele mai onorabile. Şi nu sunt de loc de acord cu caracterizarea d-lui procuror, care vede în Ilie Castană un tip lombrozian. Ei bine, o mică deformaţie fizică, nu ne poate îndritui la asemenea grave concluzii. Ilie Castană e un element exemplar. De ce e lombrozian? N'a făcut nici un rău nimănui, n'a omorât...

— Ba am omorât vreo două mii de boi şi peste patru mii de porci, rectifică Ilie, care a jurat că va spune adevărul.

— Cu Bombistu, a fost un caz excepţional. A fost provocat de jocul dur al adversarului...

— Joc «brutar», intervine Castană, aclimatizat complect cu atmosfera sălii.

— Faptul că i-a rupt un picior nu poate fi socotit decât un accident nenorocit, de care Ilie nu poate fi acuzat. Cer deci, onorată Comisiune, să-l absolviţi pe Castană de orice pedeapsă.

*

Comisiunea intrat în camera de chibzuinţă.

In acest timp Ilie se privea în oglindă. Era altul. Nu-i plăcea. S'a uitat în dreapta, tot el. Din toate colţurile sălii i se reflectau grimasele feţii, schimonosirile gurii. Sala era plină de Ilie. O mie de Ilie. Urâţi. Desfiguraţi. Exasperat, a vrut să evadeze pe uşe, când, apare Comisiunea.

Preşedintele ia cuvântul, grav, emoţionat:

— Având în vedere că a fost prima infracţiune, că fapta a fost săvârşită din imprudenţă, că elementul premeditare lipseşte; având în vedere antecedentele ireproşabile ale inculpatului, Comisiunea a decis să-l achite pe Ilie Castană..

Un urlet groaznic a spart tăcerea solemnă a sălii. Transfigurat, cu ochii bulbucaţi, cu gulerul desfăcut, Ilie Castană a izbucnit ameninţător:

— Aha! Vreţi să mă «achitaţi»? Dac'am fost prost şi nu l-am «achitat» eu pe Bombistu, vreţi să mă «achitaţi» voi pe mine? Staţi că vă arăt eu...

Şi furios, Ilie s'a repezit cu pumnii încleştaţi către preşedinte. Cu mare greutate a fost scos din sală...

Jucătorul disciplinat: ***Ei, şi acum ce trebuie să fac?***

Epigrame

De ani de zile se proectează construirea unui bazin acoperit.

Atâtea încercări s'au irosit,
Incât de s'ar înfăptui,
In faţa unui bazin acoperit,
Eu m'aş... descoperi.

*

O contestaţie dubioasă se cercetează la District de către grafologi.

Grafologii n'au soluţie,
Deşi caută amabil,
Şi în loc de rezoluţie
Ei au scris: indescifrabil.

*

Unui arbitru de tuşe.

Amice, o să-ţi dau o ştire,
Faţă de-arbitrul principal
Ai avantajul colosal:
Eşti mai aproape de eşire.

Pagina noastră umoristică este redactată de A. NOL